

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ υπ' αριθ. 417/2007

ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Γ' ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Συνεδρίαση της 30-10-2007

Σύνθεση :

Πρόεδρος : Γεώργιος Πουλάκος, Αντιπρόεδρος ΝΣΚ.
Μέλη: Πασχάλης Κισσούδης, Ιωάννης Τριάντος, Ηλίας Δροσογιάννης, Ιωάννης Διονυσόπουλος, Ανδρέας Χαρλαύτης και Ασημίνα Ροδοκάλη, Νομικοί Σύμβουλοι.

Εισηγητής : Ανδρέας Ανδρουλιδάκης, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ., γνώμη άνευ ψήφου.

Αριθμ. Ερωτημ.: Με αρ. πρωτ. 35896/24-7-2007 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης – Τμήματος Προσωπικού Ο.Τ.Α.

Περίληψη Ερωτημ.: α) Αν πρέπει να κινηθεί η διαδικασία απολύσεως της Λουκίας Στεργίου, μονίμου υπαλλήλου του Δήμου Λαμιέων, λόγω αμετακλήτου ποινικής καταδίκης της για χρήση ψευδών βεβαιώσεων σχετικά με την αρχική της κατάταξη σε θέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και τη μετάταξή της στον ανωτέρω Δήμο.
β) Αν η ανωτέρω παραμένει νομίμως στην οργανική της θέση.

Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε ομόφωνα ως εξής :

Ι.Α.α. Το άρθρο 103 παρ. 4 και 6 του ισχύοντος Συντάγματος ορίζει τα εξής :

«4. Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις είναι μόνιμοι εφόσον αυτές οι θέσεις υπάρχουν. Αυτοί εξελίσσονται μισθολογικά σύμφωνα με τους όρους του νόμου και, εκτός από τις περιπτώσεις που αποχωρούν λόγω ορίου ηλικίας ή παύονται με δικαστική απόφαση, δεν μπορούν να μετατεθούν χωρίς γνωμοδότηση ούτε να υποβιβαστούν ή να παυθούν χωρίς απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου που αποτελείται τουλάχιστον κατά τα δύο τρίτα από μόνιμους δημόσιους υπαλλήλους.

Κατά των αποφάσεων των συμβουλίων αυτών επιτρέπεται προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως νόμος ορίζει.

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή και στους υπαλλήλους της Βουλής, οι οποίοι κατά τα λοιπά διέπονται εξ ολοκλήρου από τον Κανονισμό της, καθώς και στους υπαλλήλους των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου».

β. Το άρθρο 32 παρ. 2 και 4 του Ν. 2508/1997 «Βιώσιμη Οικιστική Ανάπτυξη πόλεων και οικισμών κ.α.» (Φ.Ε.Κ. Α-124) ορίζει τα εξής :

«2. Προσωπικό πρωτοβάθμιων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης με συνολικό χρόνο υπηρεσίας, έως τη δημοσίευση του παρόντος, δώδεκα (12) μηνών, το οποίο προσελήφθη μετά από έγκριση του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και ύστερα από εγκριτική πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου ή της Τριμελούς εξ Υπουργών Επιτροπής με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή με σύμβαση έργου που υποκρύπτει σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου και αποδεδειγμένα απασχολείται σε αδιάκοπη συνέχεια με τη συλλογή, διαλογή και μεταφορά απορριμμάτων και προϊόντων της επεξεργασίας αυτών, περιλαμβανομένων και των οδηγών και συνοδών απορριμματοφόρων οχημάτων, καθώς και με εργασίες καθαριότητας δημοτικών χώρων και κτιρίων, ανάπτυξης και συντήρησης πρασίνου σε κοιμητήρια και δημοτικούς χώρους και σε εργασίες καθαρισμού οδών, πλατειών και υπονόμων, μπορεί

να καταταγεί σε προσωρινές προσωποπαγείς θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που συνιστώνται με την απόφαση της κατάταξης.

4. Η συνδρομή των προϋποθέσεων των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος βεβαιώνεται αιτιολογημένα από το οικείο συμβούλιο και η σχετική απόφαση επικυρώνεται και κηρύσσεται εκτελεστή από το Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας, ή επιστρέφεται με την υπόδειξη των κατά το νόμο αναγκαίων τροποποιήσεων».

γ. Τα άρθρα 14 και 15 παρ. 1 του Ν. 2739/1999 «Συλλογικές συμβάσεις εργασίας Δημοσίου, μονιμοποιήσεις, προσλήψεις κ.λ.π.» (Φ.Ε.Κ. Α-180) ορίζουν τα ακόλουθα :

«Άρθρο 14

Μετατροπή θέσεων

Οργανικές θέσεις προσωπικού πλήρους απασχόλησης με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού στο Δημόσιο, στα ν.π.δ.δ. και στους ο.τ.α. (α' και β' βαθμίδας), μετατρέπονται σε οργανικές θέσεις μόνιμων υπαλλήλων, στις οποίες διορίζεται το προσωπικό αυτό, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις των επόμενων άρθρων του Κεφαλαίου αυτού».

«Άρθρο 15

Διορισμός - Όροι και προϋποθέσεις

1. Για τον κατά το προηγούμενο άρθρο διορισμό απαιτούνται :

α. Αίτηση μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

β. Τα προβλεπόμενα από την κείμενη νομοθεσία γενικά προσόντα διορισμού, εκτός από το ανώτατο όριο ηλικίας.

γ. Τα ειδικά τυπικά προσόντα του κλάδου, σε θέσεις του οποίου διορίζονται».

δ. Το άρθρο 132 παρ. 1 και 2 του Ν. 1188/1981 «Κώδικας προσωπικού Ο.Τ.Α.» (Φ.Ε.Κ. Α-204) όπως το εδ. β' της παρ. 1 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 8 παρ. 20 του Ν. 2307/1997 (Φ.Ε.Κ. Α-113) και όπως η παρ. 2 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 12 παρ. 3 του ίδιου Ν. 2503/1997, όριζε τα επόμενα :

«Μετάταξις εις άλλον δήμον ή κοινότητα.

1. Επιτρέπεται ή μετάταξις υπαλλήλου μέχρι και του 6ου βαθμού από δήμου εις δήμον, ή εις ίδρυμα ή εις νομικόν πρόσωπον του αυτού δήμου και τανάπαλιν.

Η μετάταξη ενεργείται με αίτηση του υπαλλήλου σε αντίστοιχη κενή οργανική θέση, με απόφαση του αρμόδιου για το διορισμό οργάνου του Ο.Τ.Α. υποδοχής, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Η απόφαση για τη μετάταξη εκδίδεται από το αρμόδιο για διορισμό όργανο του Ο.Τ.Α. στον οποίο μετατάσσεται ο υπάλληλος, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου για διορισμό οργάνου του Ο.Τ.Α. από τον οποίο μετατάσσεται ο υπάλληλος και των οικείων υπηρεσιακών συμβουλίων».

ε. Το άρθρο 28 του ως άνω Ν. 1188/1981 προέβλεπε τα εξής :

«Ανάκλησις παρανόμου διορισμού.

1. Διορισμός γενόμενος κατά παράβασιν του νόμου ανακαλείται εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος μη δυναμένου, προκειμένου περί υπαλλήλου διορισθέντος κατόπιν διαγωνισμού, να υπερβή την διετίαν από της δημοσιεύσεώς του. Ανακαλείται όμως και μετά την παρέλευσιν της προθεσμίας ταύτης, εαν ο διορισθείς προεκάλεσεν ή υπεβοήθησε την παρανομίαν ή εάν ο διορισμός εγένετο κατά παράβασιν του άρθρου 14 και των περιπτώσεων δ', ε, στ' και ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 16.

2. Εαν ησκήθη πειθαρχική δίωξις κατά τας διατάξεις του άρθρου 170 δεν επιτρέπεται ή ανάκλησις του διορισμού δια τον αυτόν λόγον.

3. Ο διορισθείς, του οποίου ο διορισμός ανεκλήθη κατά την παρ. 1 υπέχει, δι' ον χρόνον εξετέλεσε τα καθήκοντα του υπαλλήλου, τας ευθύνας τούτου, αι πράξεις δε αυτού είναι έγκυροι».

Ήδη, το άρθρο 27 παρ. 1, 2 και 3 του ισχύοντος Ν. 3584/2007 «Κύρωση του Κώδικα κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων» (Φ.Ε.Κ. Α-143) προβλέπει τα εξής :

«Ανάκληση διορισμού

1. Η πράξη διορισμού ανακαλείται υποχρεωτικά εάν ο διοριζόμενος δεν αποδέχθηκε το διορισμό ρητώς ή σιωπηρώς, ή δεν εκπλήρωσε άλλες νόμιμες πρόσθετες υποχρεώσεις πριν από την ανάληψη υπηρεσίας.

2. Η πράξη διορισμού, που έγινε κατά παράβαση νόμου, ανακαλείται εντός διετίας από τη δημοσίευσή της. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας

αυτής, η πράξη διορισμού ανακαλείται εάν αυτός που διορίσθηκε προκάλεσε δολίως ή υποβοήθησε την παρανομία, ή εάν ο διορισμός του έγινε κατά παράβαση των άρθρων 12 και 16 του παρόντος Κώδικα.

3. Ο υπάλληλος του οποίου η πράξη διορισμού ανακλήθηκε κατά την προηγούμενη παράγραφο υπέχει τις ευθύνες των υπαλλήλων Ο.Τ.Α. για το χρόνο κατά τον οποίο άσκησε τα καθήκοντα του, και οι πράξεις του είναι έγκυρες».

στ. Το άρθρο 171 παρ. 1 και 3 του προαναφερθέντος Ν. 1188/1981 ορίζει τα ακόλουθα :

«Σχέσις πειθαρχικής προς ποινικήν δίκην.

1. Η πειθαρχική δίκη είναι αυτοτελής και ανεξάρτητος πάσης άλλης δίκης.

3. Οσάκις εν ποινική απόφασει, καταστάσει αμετακλήτω βεβαιούται ρητώς ή ύπαρξις ή ανυπαρξία πραγματικών γεγονότων, γίνονται ταύτα δεκτά εν τη πειθαρχική δίκη ως εν τη ποινική. Ουδόλως όμως κωλύεται εντεύθεν το πειθαρχικόν όργανον να εκδόση αντιθέτως προς την ποινικήν, απόφασιν απαλλακτικήν ή καταγνωστικήν».

Ήδη, το άρθρο 118 παρ. 1 και 3 του ισχύοντος Ν. 3584/2007 ορίζει τα ακόλουθα :

«Άρθρο 118

Σχέση της πειθαρχικής διαδικασίας με την ποινική δίκη

1. Η πειθαρχική διαδικασία είναι αυτοτελής και ανεξάρτητη από την ποινική ή άλλη δίκη.

3. Το πειθαρχικό όργανο δεσμεύεται από την κρίση που περιέχεται σε αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή σε αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα, μόνο ως προς την ύπαρξη ή την ανυπαρξία πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αντικειμενική υπόσταση πειθαρχικού παραπτώματος».

ζ. Τέλος, το άρθρο μόνο παρ. 1 του Α.Ν. 261/1968 «Χρόνος ανακλήσεως παρανόμων διοικητικών πράξεων» (Φ.Ε.Κ. Α-12) προβλέπει τα εξής :

«1. Ατομικαί διοικητικαί πράξεις, εκδοθείσαι κατά παράβασιν νόμου, ανακαλούνται υπό της Διοικήσεως ελευθέρως και άνευ οιασδήποτε δια το Δημόσιον συνεπειάς, εντός ευλόγου από της εκδόσεως αυτών χρόνου.

Επιφυλασσομένων των ειδικώς, άλλως οριζουσών, διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας, χρόνος, ήσων της 5ετίας τουλάχιστον από της εκδόσεως των κατά τα άνω ανακλητέων πράξεων, εν ουδεμίά περιπτώσει δύναται να θεωρηθή ως μη εύλογος προς ανάκλησιν, ανεξαρτήτως τυχόν κτήσεως υπό τρίτων βάσει αυτών οιοδήποτε δικαιώματος».

Β. Από το συνδυασμό και την ερμηνεία των διατάξεων του Συντάγματος και του νόμου που προαναφέρθηκαν προκύπτουν τα ακόλουθα :

α. Η Διοίκηση στο πλαίσιο της αρχής της νομιμότητας και της προστασίας και προαγωγής του δημοσίου συμφέροντος οφείλει να προβαίνει στην ανάκληση των παρανόμων διοικητικών πράξεων οι οποίες σχετίζονται με την υπηρεσιακή κατάσταση των δημοτικών υπαλλήλων και δη, όταν οι υπάλληλοι αυτοί εκίνησαν την παρανομία ή την υπεβοήθησαν, αποσκοπούντες στον πορισμό ιδίου οφέλους. Η ανάκληση του παρανόμου διορισμού, αλλά και της μετατάξεως, η οποία αναλύεται σε ταυτόχρονη απόλυση και νέο διορισμό χωρίς την απώλεια της υπαλληλικής ιδιότητας (Δ.Εφ.Αθ. 661/1994, 1766/1989, 2075/1987, Αν. Τάχου Ερμ. Υπαλλ. Κώδικα 2004, σελ. 761), ναι μεν δεν συνιστά κατά νομική κυριολεξία πειθαρχική ποινή, πρόκειται όμως για διοικητική κύρωση απολύτως συναφή και ισοδυνάμου αποτελέσματος με την απόλυση. Ως εκ τούτου, για τη νομιμότητα της διαδικασίας της εκδόσεως της πράξεως αυτής επιβάλλεται να προηγηθεί απόφαση του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου κατά την επιταγή του άρθρου 103 παρ. 4 και 6 του Συντάγματος, τόσο δε το εν λόγω Υπηρεσιακό Συμβούλιο, όσο και το αποφασίζον όργανο κατά τη μόρφωση της κρίσεώς τους να δεσμεύονται από αμετάκλητη απόφαση Ποινικού Δικαστηρίου ως προς τη συνδρομή εκείνων των πραγματικών περιστατικών, τα οποία το Ποινικό Δικαστήριο δέχτηκε ότι συντρέχουν και τα οποία ασκούν έννομη επιρροή στην ανάκληση του διορισμού ή της μετατάξεως, κατ' ανάλογη εν προκειμένω εφαρμογή των ισχυόντων κατά την άσκηση της πειθαρχικής δικαιοδοσίας (Σ.τ.Ε. 2553/2006, 2543/2006, 250/2006).

β. Η ανάκληση του παρανόμου διορισμού με τη σύμπραξη του υπαλλήλου προς πορισμό ιδίου οφέλους του τόσο κατά το προϊσχύσαν δίκαιο (άρθρο 28 παρ. 1 του Ν. 1188/1981), όσο και κατά το ήδη ισχύον (άρθρο 27 παρ. 2 του Ν. 3584/2007) γίνεται νομίμως και μετά την παρέλευση διετίας μετά το διορισμό και χωρίς αποσβεστική για τη Διοίκηση προθεσμία, τούτο δε

διότι προέχει πάντοτε η προστασία του δημοσίου συμφέροντος. Το ίδιο για την ταυτότητα του λόγου συμβαίνει και με την ανάκληση της παρανόμου μετατάξεως, στην οποία συνέπραξε ο υπάλληλος προς πορισμό ιδίου οφέλους του, δεδομένου ότι και η μετάταξη ενέχει αφ' εαυτής το στοιχείο του νέου διορισμού χωρίς την ενδιάμεση απώλεια της υπαλληλικής ιδιότητας. Οι ανωτέρω περί ανακλήσεως διατάξεις ως ειδικές τυγχάνουν νομίμου εφαρμογής και υπό το πρίσμα του άρθρου μόνου παρ. 1 του ΑΝ 261/1968, δεδομένου ότι το άρθρο αυτό παραφυλάσσει ρητώς την εφαρμογή των ισχυουσών εκάστοτε ειδικών διατάξεων για την ανάκληση των παρανόμων διοικητικών πράξεων. Αλλά και υπό την εκδοχή ακόμη της αυτοτελούς εφαρμογής επί ανακλήσεως της ως άνω παρανόμου μετατάξεως της διατάξεως του άρθρου μόνου του ΑΝ 261/1968 δεδομένου ότι δεν υπάρχει ρητή περί αυτής ειδική διάταξη του νόμου, η ανάκληση αυτή χωρεί νομίμως και πέραν της πενταετίας από τη μετάταξη, λόγω του ότι αφ' ενός μεν επιφυλάσσονται λόγοι προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, αφ' ετέρου δε διότι ο υπάλληλος παρέσυρε τη Διοίκηση στην έκδοση της πράξεως, συμπράττοντας στην παρανομία για να πορισθεί ίδιο όφελος (Σ.τ.Ε. 6428/1995, 312/1994, Επαμ. Σπηλιωτόπουλου Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, 2005, παρ. 178).

Γ. Από το τεθέν ερώτημα και τα στοιχεία του φακέλλου που το συνοδεύουν προκύπτουν ειδικότερα τα εξής επί μέρους πραγματικά περιστατικά :

α. Η Λουκία Στεργίου κατετάγη σε προσωρινή προσωποπαγή θέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στην πρώην Κοινότητα Μεξιατών του Δήμου Υπάτης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 32 παρ. 2 του Ν. 2508/1997 και δυνάμει της με αρ. 78/30-11-1997 αποφάσεως του Κοινοτικού Συμβουλίου Μεξιατών, που επικυρώθηκε με τη με αρ. 22392/19-12-1997 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος. Με τη με αρ. 3699/11-10-1999 απόφαση του Δημάρχου Υπάτης (Φ.Ε.Κ. 171/τ. Ν.Π.Δ.Δ./29-10-1999) διορίσθηκε και μονιμοποιήθηκε σε κενή οργανική θέση του Δήμου Υπάτης κατηγορίας Υ.Ε., κλάδου Υ.Ε.-16 και με βαθμό Δ', κατ' εφαρμογή των άρθρων 14, 15 και 16 του Ν. 2738/1999. Ακολούθως, μετά την απόσπασή της στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φθιώτιδος με τη με αρ. 2341/23-5-2000 απόφαση του Υπουργού ΕΣ.Δ.Δ.Α., με τη με 21532/24-7-2000 απόφαση του

Δημάρχου Λαμιέων που επικυρώθηκε με τη με αρ. 10550/25-7-2000 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος (Φ.Ε.Κ. 190/τ. Ν.Π.Δ.Δ./2-8-2000) μετετάγη κατ' εφαρμογή του άρθρου 132 παρ. 1, 2 του Ν. 1188/1981 σε κενή, οργανική και ομοιόβαθμη θέση του Δήμου Λαμιέων, όπου και μέχρι σήμερα υπηρετεί.

β. Κατόπιν διενεργείας ενόρκου διοικητικής εξετάσεως ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος με τη με αρ. 26/2-1-2003 απόφασή του ανεκάλεσε την προηγούμενη με αρ. 22392/19-12-1997 απόφασή του για την κατάταξη της αιτούσης σε προσωρινή προσωποπαγή θέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, διότι, όπως προέκυψε, δεν συνέτρεχαν στο πρόσωπό της οι προϋποθέσεις του άρθρου 32 παρ. 2 και 4 του Ν. 2508/1997 και συγκεκριμένα η αποδεδειγμένη νόμιμη υπηρεσία της σε αδιάκοπη συνέχεια επί δώδεκα (12) μήνες κατά τη δημοσίευση του νόμου στην καθαριότητα δημοτικών χώρων και κτιρίων. Αίτηση ακυρώσεως της ως άνω υπαλλήλου κατά της ανακλητικής αποφάσεως απορρίφθηκε ως νομικά αβάσιμη με τη με αρ. 262/2005 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς. Η αιτούσα άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία συζητήθηκε στις 31-5-2007 και εκκρεμεί η έκδοση αποφάσεως. Αίτησή της για την αναστολή εκτελέσεως της προσβληθείσης πράξεως απορρίφθηκε με τη με αρ. 654/2005 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας, λόγω αμφιβολιών περί τη δικαιοδοσία των Διοικητικών Δικαστηρίων και πιθανολογήσεως της αβασιμότητας των λόγων της εφέσεως. Εν τω μεταξύ η Λουκία Στεργίου με τη με αρ. 155/2005 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Λαμίας, η οποία κατέστη αμετάκλητη με τη με αρ. 130/2006 απόφαση του Αρείου Πάγου, κρίθηκε ένοχη και καταδικάσθηκε σε ποινή φυλακίσεως επτά (7) μηνών για χρήση ψευδούς βεβαιώσεως και συγκεκριμένα διότι εν γνώσει της αναληθείας τους (προσεκόμισε και επικαλέσθηκε ενώπιον του Δημάρχου Υπάτης, του Νομάρχη Φθιώτιδας και του Δημάρχου Λαμιέων α) τις προχρονολογημένες υπ' αριθμ. 26/1996 και 62/1996 αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου Μεξιατών, με τις οποίες εβεβαιούτο ψευδώς ότι επληρούντο οι προϋποθέσεις του νόμου (άρθρου 32 παρ. 2 και 4 του Ν. 2508/1997) για τη μετατροπή της συμβάσεως έργου που είχε συνάψει με την πρώην Κοινότητα Μεξιατών σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου και β) τις υπ' αριθμ. 19/2000 και

2990/2000 αποφάσεις του Δημάρχου Υπάτης, βάσει των οποίων εβεβαιούτο ότι επληρούντο οι προϋποθέσεις για την απόσπαση και την εν συνεχεία μετάταξή της, ενώ κάτι τέτοιο δεν συνέβαινε.

Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τη με αρ. 3699/11-10-1999 απόφαση διορισμού της, η Λουκία Στεργίου εν γνώσει της βάσει των προαναφερθέντων, ότι κατείχε μη νομίμως προσωρινή προσωποπαγή θέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, η νόμιμη κατοχή της οποίας αποτελούσε αναγκαία εκ του νόμου προϋπόθεση για το διορισμό και τη μονιμοποίησή της, συνέπραξε εν τούτοις στο διορισμό και στη μονιμοποίησή της στο Δήμο Υπάτης, δεδομένου ότι αυτή εκίνησε τη σχετική διαδικασία με την υποβολή στον εν λόγω Δήμο της από 1-10-1999 αιτήσεώς της και την συνυποβολή των απαιτούμενων από την κείμενη νομοθεσία δικαιολογητικών. Εκίνησε ωσαύτως και εν γνώσει ότι δεν είχε καταλάβει νομίμως μόνιμη οργανική θέση στο Δήμο Υπάτης τη διαδικασία της επιγενομένης μετατάξεώς της στο Δήμο Λαμιέων, με την υποβολή της με αρ. πρωτ. 20016/5-7-2000 αιτήσεώς της προς τον ανωτέρω Δήμο, όπως προκύπτει από τη σχετική με αρ. 21532/24-7-2000 απόφαση περί μετατάξεώς της.

Δ. Με βάση τα προαναφερθέντα και δεσμευομένης της Διοικήσεως ως προς τη συνδρομή των πραγματικών περιστατικών με βάση τη με αρ. 155/2005 αμετάκλητη ποινική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πειραιά προκύπτει, ότι η Λουκία Στεργίου εν γνώσει του μη συννόμου των ενεργειών της και αποσκοπούσα στον πορισμό ιδίου οφέλους, εκίνησε αυτοβούλως και συνέπραξε ενεργώς στη διαδικασία αφ' ενός μεν της αρχικής παρανόμου κατατάξεώς της σε θέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, αφ' ετέρου δε στη διαδικασία του επί της ανωτέρω κατατάξεως ερειδομένου μη νομίμου διορισμού και μονιμοποίησεώς της στον ίδιο Δήμο, αλλά και στην εν συνεχεία μη νόμιμη, λόγω προηγηθέντος παρανόμου διορισμού, διαδικασία της μετατάξεώς της στο Δήμο Λαμιέων. Πρέπει ως εκ τούτου έστω και μετά την πάροδο οκτώ (8) ετών από το διορισμό και επτά (7) ετών από τη μετάταξή της να ανακληθούν ως παράνομες οι σχετικές με αρ. 3699/11-10-1999 (Φ.Ε.Κ. 171/τ. Ν.Π.Δ.Δ./29-10-1999) απόφαση διορισμού και μονιμοποίησεως του Δημάρχου Υπάτης και η με αρ. 21532/24-7-2000 απόφαση μετατάξεως του Δημάρχου Λαμιέων, που επικυρώθηκε με τη με αρ. 10550/25-7-2000 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος (Φ.Ε.Κ.

190/τ. Ν.Π.Δ.Δ./2-8-2000), από τα όργανα τα οποία τις εξέδωκαν και αφού προηγουμένως επιληφθούν νομίμως τα οικεία Υπηρεσιακά Συμβούλια.

II. Όπως με το υποβληθέν ερώτημα εκτίθεται, οι πράξεις διορισμού και μονιμοποιήσεως της Λουκίας Στεργίου στο Δήμο Υπάτης και μετατάξεώς της στο Δήμο Λαμιέων δεν έχουν μέχρι τούδε ανακληθεί διοικητικώς, ούτε και ακυρωθεί δικαστικώς. Ως εκ τούτου νομίμως η εν λόγω υπάλληλος, καθ' όσο διάστημα παραμένουν ισχυρές οι ανωτέρω πράξεις, παραμένει και υπηρετεί στην οργανική της θέση.

III. Με βάση όλα τα εκτεθέντα στο πρώτο σκέλος του τεθέντος ερωτήματος προσήκει η απάντηση, ότι η υπαλληλική σχέση της Λουκίας Στεργίου πρέπει να λυθεί δια της ανακλήσεως ως μη νομίμων των περί του διορισμού, μονιμοποιήσεως και μετατάξεώς της πράξεων, όπως ανωτέρω υπό στοιχ. I.Δ' εκτίθεται και στο δεύτερο σκέλος του ερωτήματος καταφατική απάντηση, όπως ανωτέρω υπό στοιχεία II εκτίθεται.

Θεωρήθηκε

Αθήνα, 1/11/07

Ο Πρόεδρος

Γεώργιος Πουλάκος
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

Ανδρέας Ανδρουλιδάκης
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.